

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTE DNIA 13 MAJA V. S. 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Podług gazety senackiej datowanej z Petersburga dnia 29 kwietnia. W Ukazie Jego Cesarskiej Mości, danym JW. Ministrowi Oświecenia, pod dniem 5 lutego, wyrażono: „Na Wasze przedstawienie potwierdzam Profesora ordynaryynego akademii medyko-chirurgicznej, radcę kolegialnego, *Scherera*, akademikiem; Akademika extraordynaryynego akademii nauk, *Wiszniewskiego*, akademikiem ordynaryynym astronomii; a wychowawcą akademii, *Kollinsa*, adjunktem matematyki; ze starszeństwem od dnia wyberu ich na te stopnie; członka zaś, a razem sekretarza uczonego rady medycznej w ministerium oświecenia, Doktora, radcę stanu, *Udena*, dziekanem teyże rady na lat trzy, zostawiając go razem przy obowiązkach sekretarza uczonego. „

W Ukazie Rządzącego Senatu, ogłoszonym po całym państwie, wyrażono: „Doszło do wiadomości Jego Cesarskiej Mości, że w niektórych guberniach Władze w pozyskiwaniu niedopłat u włościan skarbowych, popełniają względem nich uciski; przeciwne woli Cesarza Jegomości, żądając wniesienia wszystkich niedopłat, w przeciągu cztero-miesięcznego terminu; dla zapobieżenia więc nieprzyzwoitego tłumaczenia Ukazu pod dniem 23 lutego roku terażniejszego, i przywiedzenia go przez władze guberskie do iednostaynego wypełnienia, Cesarz Jegomość rozkazać raczył: 1) Co do pozyskiwania niedopłat czynszowych i pogłównego, uwiadomic przez ukazy w imieniu Rządzącego Senatu wszystkie władze gubernialne, iż sposób ich zyskiwania ponowiony jest ukazem dnia 19 maja, w którym pewnego czasu na pozyskanie tych niedopłat nie naznaczono; a następnie, że czteromiesięczny termin dla napitkowych i solnych niedopłat szczególniej postanowiony, do niedopłat wyżej pomienionych nie stosuje się. 2) Rządzącemu Senatowi czynnie dozierać regularnego i bez odkładania wykonania ukazu pod dniem 23 lutego, co do wnoszenia, w przeciągu naznaczonego czteromiesięcznego terminu niedopłat napitkowych i solnych dostarczeń. Rządzący Senat Rozkazał i: dla należytego w tej mierze Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu wypełnienia, wszystkim Gubernatoróm cywilnym, Rządóm gubernialnym i Skarbowym Izdom zalecić, aby pozyskiwanie niedopłat podatku pogłównego i czynszowego uskutecznione było na mocy Imiennego Naywyższego Ukazu pod dniem 23 lutego roku terażniejszego, przez który sposób ich pozyskiwania zalecony jest rzeczywiście na zasadach Manifestu 1811 roku dnia 19 maja; razem Rządzący Senat surowie zaleca, ażeby niedopłaty napitkowe i solnego dostarczenia, na skutek rzeczzonego ukazu pod dniem 23 lutego uzyskane były nieinaczey, iak w terminie czteromiesięcznym bez najmniejszego opóźnienia i powolności. O czém do Panów Gubernatorów, Rządów gubernialnych i do Izb Skarbowych posłać ukazy; również przez ukazy uwiadomic PP. Ministrów, Gubernatorów Wojskowych Zarządzających razem sprawami cywilnymi i Jenerał Gubernatorów; Najswiętszy zaś Rządzący Synod i Departamenta Moskiewskiego Senatu uwiadomic przez komunikacye. Dnia 21 kwietnia 1816 roku.

W dokładzie podanym Jego Cesarskiej Mości przez Naczelnie zarządzającego Komissyą do ułożenia praw,

Rzeczywistego Radcę Taynego, 1szej klasy, *Xiażecia Lopuchina*, wyrażono, co następuje: „W roku 1804, stosownie do potwierdzonego przez Waszę Cesarską Mość przełożenia Ministra sprawiedliwości, ustanowioną została Kommissya do ułożenia praw. Razem z ustanowieniem swoim, Kommissya podzieloną była na trzy ekspedycye, każda składająca się z jednego Referendarza, kilku Redaktorów i innych potrzebnych urzędników, pod zarządzeniem Kommissyi, złożoney z Ministra sprawiedliwości i jego Towarzysza.

W takim składzie miała swój byt Kommissya do roku 1809, w którym podobalo się Waszej Cesarskiej Mości rozkazać, iżby na mieyscu tych Ekspedycy, ustanowiono w Kommissyi sześć oddziałów, które pod władzą Rządu i Rady Kommissyi obowiązane były do wykonywania swych działań.

Tak podzielona Kommissya, w ciągu ostatnich lat sześciu ukończyła:

1. Xięgę prawa cywilnego.
 2. Xięgę prawa kryminalnego.
 3. Dwie części Xięgi prawa handlowego.
 4. Pierwszą część ustawy sądowego postępowania w sprawach cywilnych.
 5. Stosownie do polecenia Rady Państwa zebrała pierwszy oddział praw teraz będących.
- Teraz zostaje do ukończenia:
1. Ostatnie części Xięgi praw handlowych i morskich.
 2. Ostatnie części ustawy sądowego postępowania w sprawach cywilnych.
 3. Ustawa sądowego postępowania w sprawach kryminalnych.
 4. Ustawa organizacyjna urzędów sądowych.
 5. Prawa policyjne, tudzież Ekonomiki Państwa, i wogóle należące do różnych części prawa publicznego.
 6. Ostatnie części zbioru praw teraz będących.
 7. Podobne zbory dla gubernii nad morzem bałtyckim położonych i małorossyjskich.

Aż z doświadczenia się pokazało, że różne oddziały nietylko nie pomagają do rychlejszego robót tych wykonania, ale owszem postęp ich zatrudniają, i że różne części prawodawstwa, nieodbicie wymagające zjednoczenia i związku w swoich zasadach, nie mogą być układane w jednym i tymże czasie przez różnych ludzi, ale iedna po drugiej następować powinny: dla tego dawniejsza liczba ludzi, w urządzeniu Kommissyi, dnia 7 marca 1809 roku przez Waszę Cesarską Mość potwierdzonem, stała się już niepotrzebną. Teraz mniemam, iżby na mieyscu takowej Kommissyi zostawić Radę, dla ostatecznego wypracowania podawanych przez Redaktorów projektów i innych polecanych im zatrudnień; Rada takowa składać się ma z trzech członków, z których pierwszy trudni się utrzymaniem porządku kancelaryi, rozdziela zatrudnienia dla Redaktorów i Urzędników, podaje do uwagi Rady, a potem przedstawia Naczelnie Zarządzającemu do potwierdzenia.

Prócz Rady zostawić Urzędników, wyrażonych tylko w załączonym tu etacie.

Razem też prawidła urządzenia pod dniem 28 lutego 1804 i 7mym marca 1809 postanowione w zupełney zostają mocy.

Co się tycze założonej przy ustanowieniu Kommissyi praw, Wyższej Szkoły Prawa; ponieważ kurs nauk dla różnych niedogodności jeszcze w roku 1809 przerwany, a w późniejszym czasie ustanowione zostały różne publiczne naukowe zakłady, w których młódz z pożytkiem może się doskonalić; przeto rozumem szkołę tę skassować, i strzymać wydawanie summ na nią przeznaczonych, dwadzieścia trzy tysiące rubli na rok.

Podając to na uwagę Waszey Cesarskiej Mości, śmielam się upraszać o Naywyższe potwierdzenie,

Etat Urzędników Kommissyi ułożenia Praw.

Rada. Członków 3, każdy po 5000 na rok. Rzeczywisty Radca Stanu *Rosenkampff*; Radey Stanu, *Turgieniew*, *Moroz*.

Sekretarzów rady 2 po 2000 r.—Urzędników do szczególnych poleceń 9, na wszystkich 18,000 rubli: pensye ich, 3 po 3000, jeden 2500, 3 po 1500, 2 po 1000, Redaktorów 4 po 2500 r., Pomocników redaktorów 4 po 1000, Tłumaczów 2 po 1000, Bibliotekarz 1, Archiwista 1, każdy po 1500, pomocnik archiwisty 1, rubli 850, Kassyer i Ekonom 1, rubli 1200, Exekutor 1, rubli 400. Na officyalistów kancelaryi, których potrzebna liczba oddziela się razem dla Departamentu praw Rady Państwa, stosownie do Naywyżey potwierdzonego urządzenia, na rok 8,000 rubli — Na drwa, świece, utrzymanie domu, papier, drukowanie projektów dla Rady Państwa, prenumeratę dzienników, pomnożenie biblioteki i inne kancelaryjne potrzeby 20,000 rubli. Korrespondenci, z których sześć w cudzych kraiach, stosownie do udzielnych rozkazów Naywyższych pobierają pensyi po 400 rubli na rok; a inni są bez pensyi, pozostają na dawniejszem urządzeniu, na nich 2400 rubli. Zupelny etat na rok wynosi 82,850 rubli.

Członki Rady naznaczają się za Naywyższym potwierdzeniem; dalsi zaś urzędnicy przez Naczelnie zarządzającego Kommissyą, który rozdziela wszystkim pensye podług zatrudnień, byleby nie przewyższała naznaczenia etatowego.

Urzędnicy zostający w służbie Kommissyi, a w teraźniejszym rozporządzeniu nieobjęci, którzy po oznaczeniu potrzebnej liczby pozostaną, uwalniają się z Kommissyi dla przeznaczenia do innych miejsc, podług ich życzenia.

Summa pozostałości teraz będąca, i na potem w Kommissyi być mogąca, oddawana być ma do banku dla obrótu, aby procent od niej mógł być użyty na pensye dla urzędników, stosownie do Naywyżey potwierdzonego przełożenia Ministra sprawiedliwości pod dniem 28 lutego 1804 roku.

Naczelnie Zarządzający może przeznaczać ludzi zdatnych do szczególnych poleceń w Kommissyi bez pensyi; liczba jednak ich nie powinna przewyższać dziecięciu.

Na takowem przełożeniu i etacie własną Jego Cesarskiej Mości ręką, dnia 29 lutego 1816 roku napisano tak:

Ma być podług tego.

ALEXANDER.

Kurs *petersburski*: dukat holl. 11 r. 75 kop. nowy; 11 rub. 60 kop. stary. Zmiana srebra 302 i 303 kop. na r.

KROLESTWO POLSKIE.

(Dalszy ciąg Statutu organicznego Reprezentacji narodoicy.)

Rozdział Trzeci. O otwarciu Seymu.

Art. 111. W dniu uniwersalem Królewskim oznaczonym, Seym rozpocznie się zwykłym nabożeństwem, na którym się Członki Seymu zbierać będą; poczem udadzą się do miejsca każdej Izby na posiedzenie przeznaczonego.

Art. 112. Wyznaczony od Króla Minister lub Radca Stanu, udaje się do Izby Poselskiej, gdzie wskazawszy miejsca, urzeczyta Izbie nominacją Marszałka, i tę mu wręczy wraz z spisem Członków przez Senat przeyrzanym, poczem z Izby ustąpi.

Art. 113. Marszałek przystąpi natychmiast do imiennego powołania Członków przytomnych, podług oddanego sobie spisu, i niemających prawa zasiadania w Izbie,

ustąpić zaleci. Poczem bez trudnienia się żadną inną czynnością, rozkazów Królewskich, na czele Izby oczekiwać będzie.

Art. 114. W tymże samym czasie Prezydujący w Izbie Senatorskiej, powoławszy imiennie Członków przytomnych tejże Izby, według spisu poprawionego, Członkom, którzyby za niemających prawa zasiadania na Seymie przez Senat uznanymi byli, ustąpić zaleci.

Art. 115. Prezydujący Senatowi, za danym sobie od Króla przez Ministra lub Radcę Stanu poleceniem, wyznaczy deputacyą z dwóch Senatorów do Izby Poselskiej, dla zaproszenia iey do połączenia się z Izbą Senatorską.

Art. 116. Skoro Izba Poselska złączy się z Izbą Senatorską i wskazane sobie przez Prezesa Senatu miejsca zajmje, doniosą o tém Izby połączone Królowi, przez deputacyą z sześciu Członków złożoną, po trzech z każdej Izby. Poczem Izby połączone, do żadney inney czynności nieprzystępując, przybycia Królewskiego oczekiwać będą.

Art. 117. Król zasiadłszy na tronie, zagai Zgromadzenie albo mową, którą sam wyrzeczy, albo która w jego imieniu i za Jego rozkazem, przez Członka Rady Stanu czytana będzie.

Art. 118. Członek Rady Stanu, za odebraniem nato rozkazem Królewskim, przedstawi w krótkości czyny rządowe od czasu ostatniego Seymu, z odwołaniem się do zdania sprawy rocznego przez Radę Stanu w Senacie złożonego, a którego exemplarz drukowany, równie isk głos Członka Rady Stanu, każdemu Członkowi Seymu udzielonym będzie. Przedstawi oraz Seymowi wykaz położenia kraju, i udzieli mu projekta mające być podane pod rozagę obu izb.

Art. 119. Potém mianowany od Króla Marszałek Izby Poselskiej wezwany zostanie przez Członka Rady Stanu, do wykonania przysięgi na rotę następującą:

„Ja N. przysięgam, że w sprawowaniu powierzonego mi urzędu Marszałka Izby Poselskiej, wierny Królowi i konstytucyi, słuchać iedynie będę przestrogi własnego sumienia i przepisów prawa; że się niedam powodować żadną ani bojaźnią, ani nadzieją, ani przyjaźnią, ani niechęcią: że ani sam przestąpię, ani nikomu przestąpić niedozwolę przepisów Seymu tyozących się, a ściślego ich zachowania naypilniey przestrzegać będę, i czasu do seymowania dozwolonego trwonić niedopuszczę. Nakoniec przysięgam, że wszelkiego przyłożę starań, aby utrzymać w Zgromadzeniu ducha porządku, i spokojności i zgody.“

Poczem oddaną mu będzie przez Członka Rady Stanu w imieniu Królewskim, łaska Marszałkowska.

Art. 120. Po ukończeniu posiedzenia połączonych Izb, Król odchodzi, Członki Izby Poselskiej powrócą do miejsca posiedzeń i niebędą mogli nadal złączyć się z Izbą Senatorską, chyba za wyrażnem Królewskim wezwaniem.

Rozdział Czwarty. O porządku czynności seymowych.

Art. 121. Skoro Izba Poselska wróci do miejsca swych posiedzeń, Marszałek sessyą zagai, i Sekretarza mianować będzie, który wykona następującą przysięgę:

„Ja N. N. przysięgam &c. isko włożonych na mnie obowiązków isk nayscisley dopełnić; rzetelności w obliczaniu kresiek i w utrzymaniu akt nieprzerwanie przestrzegać będę, i wszelkie dane mi przez Marszałka zgodne z konstytucyą i prawami polecenia, wykonam.“

Art. 122. Tegoż samego dnia lub naydaley nazajutrz, każda Izba osobno przystąpi do wyboru Kommissyi do praw skrbowych; do praw cywilnych i kryminalnych; do praw organicznych i administracyjnych; stosownie do artykułu 98 ustawy konstytucyiny.

Art. 123. Wybór ten powinien być na iednym posiedzeniu skończonym, i tymże samym porządkiem odbywać się będzie, isk jest wyżej przepisany względem wyboru na seymikach i zgromadzeniach gminnych; każdemu do kreskowania wezwanemu, będzie oddanym spis drukowany nazwisk Członków Izby, na którym podkreśli w Izbie Senatorskiej trzy nazwiska, a w Izbie Poselskiej pięć. Prezydujący w Senacie wezwie dwóch Senatorów naystarszych wiekiem, a Marszałek Izby Poselskiej dwóch Posłów i dwóch Deputowanych nsystarszych wiekiem, na Assesorów, którzy przy zbieraniu i obliczaniu kresiek wraz z prezydującym, lub Marszałkiem i Sekretarzem Izby, porządku i rzetelności przestrzegać będą. Gdyby się w czyniu znalazło więcey spisów, niżeli było Członków do kreskowania wezwanych, spisy Izbywające losem wyciągnięone, za nieważne uważane będą i natychmiast spalone. W przypadku równości kresiek na ostatniego Członka Kommissyi, równość ta losem będzie roztrzygniona.

Art. 124. W protokule posiedzenia zapisana być ma liczba kresiek na każdego z Członków, a to, aby w przypadku choroby którego Członka Kommissyi, tenże mógł być zastąpionym przez Członka Izby, który po nim miał naywięcey kresiek.

Art. 125. Skoro wybory Kommissyi zostaną ukończone, Rada Stanu będzie o wyborach uwiadomioną przez pismo podpisem Prezydującego, lub Marszałka i Sekreta-

rza stwierdzone, a w którym będą wymienione osoby do każdej Kommissyi wybrane.

Art. 126. Członki Rady Stanu na to od Króla wyznaczone, komunikować będą każdej Kommissyi osobno projektu w Radzie Stanu ułożone, z rozkazu Króla Seymowi podać się mające i znosić się z niemi względem wprowadzenia do Izby rzeczonych projektów, iako też względem odmian, iakieby w nich przez Kommissyą były przedstawionemi.

Art. 127. Odmiany przez Członków Rady Stanu przyjęte, teyże od nich przedstawione będą; jeżeli ie Rada Stanu przyymie, projekt z odmianami Królowi poda; który gdy to zdawać mu się będzie, do iedney z Izb wniesie projekt zaleci.

Art. 128. Jeżeli Członki Rady Stanu do znoszenia się z Kommissyami wyznaczone, niezgadzią się na podane przez Kommissyą odmiany w projekcie, Rada Stanu może zaprosić naswe posiedzenie Członków iedney lub więcej Kommissyi seymowych, dla wspólnego roztrząśnienia przedstawionych odmian. Czyli iednak odmiany przyjęte będą lub nie, projekt przez Radę Stanu uchwalony, i Królowi podany będzie, gdy się zda Królowi, w dniu przez niego oznaczonym, podanym przez Członków Rady Stanu Izbie, której Kommissya do roztrząśnienia projektu należała; Izba przynajmniej trzema dniami wprzód, o takowem podaniu będzie uwiadomioną.

Art. 129. Projekta i do praw podatkowych nayprzód powinny być do Izby Poselskiej wnoszone, i z Kommissyą skarbową teyże Izby roztrząsane.

Art. 130. Na żądanie Członków Rady Stanu, do znoszenia się z Kommissyami seymowymi wyznaczonych Kommissye iedney Izby łączyć się mogą między sobą, albo też z Kommissyami Izby drugiey.

Art. 131. W dniu oznaczonym, projekt wniesionym będzie do Izby, za danym od Prezydującego lub od Marszałka Izby głosem, przez Członków Rady Stanu, którzy powody projektów wystawiają.

Art. 132. Po głosach Członków Rady Stanu, zabierać głos będą Członki Kommissyi, nakoniec dawane być mogą głosy, przez prezydującego lub Marszałka każdemu Członkowi Izby, z warunkiem atoli: iż iedynie Członkom Rady Stanu i Członkom Kommissyi, wolno będzie mowy czytać, a innym tylko się z pamięci do projektu przymawiać.

Art. 133. Do prezydującego i do Marszałka należy przestrzegać, aby w głosach niemieszczono były zboczenia obce roztrząsaniu projektowi, i przestępujących ten przepis do porządku przywołać.

Art. 134. Członek po trzykroć do porządku bezskutecznie przywołany, głos utraci na tem posiedzeniu.

Art. 135. Skoro Prezydujący lub Marszałek uzna, iż rzecz iest dostatecznie wyjaśnioną, zamknie dyskusyą i projekt do kreskowania poda. Przed zamknięciem dyskusyi, wysłuchanymi ieszcze być powinni Członki Rady Stanu i Członki Kommissyi jeżeli tego pragną.

Art. 136. Roztrząsanie projektu dłużej, jak do następującego posiedzenia, odłożone być nie może.

Art. 137. Jeżeli projekt niezostanie przyjęty, jednomyślnością, przystąpiono będzie do kreskowania: kreski głosno dawane będą. Każdy z Członków Izby wezwany będzie imiennie; porządkiem wpisanych drukowanych przyjętym, przez Sekretarza Izby, do dania swéy kreski; będący za projektem zdania swe oświadczą przez wyrzeczenie słowa *affirmative*; będący przeciw projektowi *negative*, bez żadnego do tych słów dodatku. Kreski będą zapisywane i liczone przez Sekretarza i Assessorów, stosownie do artykułu 59 niniejszego statutu organicznego. Raz zaczęte kreskowanie przerywanem być nie może, pod żadnym pozorem. W ciągu kreskowania, żaden z Członków z Izby oddalić się nie może, przed daniem kreski.

Art. 138. Po skończonem kreskowaniu odczytany będzie przez Sekretarza spis wszystkich Członków Izby, z wymienieniem Członków nieprzytomnych i z powtórzeniem danéy kreski, przez każdego Członka *affirmative* lub *negative*. Każdy Członek przytomny, któryby wskazał, iż kreska jego mylnie zapisaną była, ma prawo żądać, aby została sprostowaną. Po odczytaniu nanowo sprostowanego tym sposobem spisu, Assessorowie wraz z prezydującym lub Marszałkiem i Sekretarzem przystąpią do obliczenia kreszek.

Art. 139. Równość kreszek uważaną będzie za przyjęcie projektu.

Art. 140. Cała czynność zbierania kreszek wraz z spisem Członków przytomnych i z wyrażeniem kreski każdego, ma być w protokół posiedzenia *in extenso* wciągnięta.

Art. 141. Jeżeli projekt w jednéy Izbie przyjęty będzie, przesłany zostanie natychmiast Izbie drugiey, wraz z wypisem protokołu posiedzenia, całą kolęą kreskowania i przyjęcia obejmującym, a podpisanym przez Prezydującego, lub Marszałka i Sekretarza.

Art. 142. Przy przyjęciu projektu przez jednę Izbę, Kommissya drugiey Izby znosić się będzie z Członkami

Rady Stanu, dotego od Króla wyznaczonymi, względem wniesienia projektu do Izby drugiey.

Art. 143. W dniu przez Króla oznaczonym, projekt przez jednę Izbę przyjęty, wniesionym będzie do Izby drugiey, o czém atoli też Izba przynajmniej dniami wprzód, uwiadomioną być ma.

Art. 144. Roztrząsanie projektu w drugiey Izbie sposobem artykułami poprzedzającymi przepisany, odbywać się będzie.

Art. 145. Żadna odmiana projektu przez jednę Izbę przyjętego, w drugiey Izbie czynioną być nie może, projekt takowy tylko przez drugą Izbę, albo przyjętym, albo odrzuconym być powinien.

Art. 146. Skoro projekt przez drugą Izbę przyjętym zostanie, będzie przez deputacyą teyże Izby podanym do sankcyi Królewskiej, z dołączeniem zaświadczonych protokołów posiedzeń obu Izb, na których przyjęcie nastąpiło.

Art. 147. Jeżeli projekt przez jednę Izbę przyjęty, przez drugą będzie odrzuconym, już ten projekt w téy samey postaci do teyże wnoszonym Izby być nie może.

Art. 148. Projekt przez którąkolwiek z dwóch Izb odrzucony, bądź z pierwszego wniesienia, bądź z odesłania od Izby drugiey, może być nanowo z odmianami bądź do jednéy, bądź do drugiey Izby wniesionym.

Art. 149. Projekt od jednéy Izby przyjęty, nie może być Królowi podany, dopóki przez drugą zatwierdzony niezostanie.

Art. 150. Jeżeli Król da swą sankcyą projektowi, sankcyą Królewska ogłoszoną będzie w obu Izbach wyrzeczeniem przez Członka Rady Stanu słów: „Jego Królewska, Mość, Pan Nasz Miłosiwy, sankcyą swoją nadaje moc, prawa, projektowi do prawa względem (oznaczyć je).”

Art. 151. Odmówienie sankcyi Królewskiej, również ogłoszonem będzie, wyrzeczeniem słów: „Jego Królewska, Mość, Pan Nasz Miłosiwy, sankcyą swą Królewską zawiesza, względem projektu o... (oznaczyć je).”

Art. 152. Prawa tak ustanowione i ogłoszone na rozkaz Królewski sposobem przepisany, strają się obowiązującymi.

Art. 153. W innych wszelkich materyach, względem którychby Król chciał zdania obu Izb zasięgnąć, każda Izba pojedynczo zdanie swe, z podpisem Prezydującego lub Marszałka, przesyła Królowi przez deputacyą.

Art. 154. Po roztrzygnięciu wszystkich przesłanych sobie projektów i uczynionych od Króla propozycyi, przez mówców rządowych, trzy Kommissye wybrane w każdej z dwóch Izb, uczynią przedstawienie każdej z nich, względem rocznego zdania sprawy przez Radę Stanu w Senacie złożonego, a Seymowi przy jego otwarciu udzielonego; jako też i względem obrazu położenia kraju, wystawionego przez Członka Rady Stanu w Izbach połączonych. Po wysłuchaniu raportu połączonych Kommissyi, każda Izba osobno na wniosek Prezesa lub Marszałka, uchwali odezwę do Króla, wyrażającą zdanie Izby i iéy uczucia z powodu uczynionych Seymowi powyższych udzielen. Odezwy te przez deputacye z pięciu Członków od Izby Senatorskiej, a z dziesięciu od Izby Poselskiej, będą Królowi złożone, osobno od każdej Izby.

Art. 155. Po dopełnieniu czynności artykułem poprzedzającym objętych, każda Izba osobno może na wniosek dziesiątej części swych Członków przystąpić, bez arbitrow, do naradzenia się nad potrzeba nowego prawa w przedmiotach, któremi się trudnią, przez ciąg zebrania obecnego, i nad podaniem prośby do Króla o wniesienie stosownego projektu do prawa. Wniosek takowy, skoro przez Izbę przyjętym będzie odesłany zostanie do właściwej Kommissyi, która względem niego raport Izbie uczyni i projekt prośby upowodojony do Króla przedstawi. Jeżeli projekt takowy przez Izbę większością głosów przyjętym zostanie, prośba wspomniona będzie podana Królowi przez deputacyą Izby, złożoną podobnym sposobem, jak w artykule poprzedzającym. Król, jeżeli uzna tego potrzebę, stosowny projekt do prawa, na ten, lub następny Seym, wygotować kaze.

Art. 156. Kiedy w skutku urządzeń artykułu 92 ustawy konstytucyjnej, Posłowie lub Deputowani gminni, podadzą przełożenia, prośby, lub odwołania się, dotyczące dobra i korzyści swych współobywateli, powinni takowe złożyć u laski. Marszałek przedstawi je Izbie, Sekretarz przeczyta one; poczem Izba stanowiąc będzie większością głosów, które odwołania się powinny być przesłane Panującemu, za pośrednictwem Rady Stanu.

Art. 157. Ukończywszy wszystkie czynności, poprzedzające artykułami wskazane, Izba Poselska, może na wniosek Posła lub Deputowanego sprawdzać i roztrząsać skargi i zażalenia uczynione przeciwko Ministrowi, Radcy Stanu, Sędziemu Trybunału najwyższego, lub Referendarzowi. Skargi i zażalenia takowe, podpisane przez podających u laski złożone, przez Marszałka Izbie powinny być przedstawione, a przez Sekretarza przeczytane. Izba naradzać się potém będzie, czyli te zażalenia mają być przez nią Królowi przesłane, za pośrednictwem Rady Stanu, dla oddania pod Sąd oskarżonego, stosownie

do artykułów 116 i 152 ustawy konstytucyjnej? Zaskarżają i przylgnąć powinni dowody, lub one wskazać. Osobne prawo oznacza przypadki przestąpienia i odpowiedzialności urzędników.

Art. 158. Po przedstawieniu sobie takiego zażalenia przez Marszałka, Izba za dozwolonym każdemu Członkowi głosem, bądź za zażaleniem, bądź przeciw niemu mówić ząsadającemu, przystąpi na temże samém posiedzeniu do stanowienia większością zdań głosnych, jak jest postanowiono w poprzedzającym artykule.

Art. 159. Postępowanie Senatu na przypadek odwołania pod Sąd, osobnem prawem będzie przepisane.

Art. 160. Posiedzenie każdej z dwóch Izb zagaiać i rozwiązać będzie Prezes lub Marszałek.

Art. 161. Każde posiedzenie poprzedzone będzie imiennem powołaniem Członków przytomnych.

Art. 162. Posiedzenie zagejonem być nie może, jeżeli przynajmniej połowa Członków Izbę składających, przytomnymi nie są.

Rozdział piąty. O zamknięciu Seymu.

Art. 163. W dzień przez Króla na zamknięcie Seymu oznaczony, Izba Senatorska za danym sobie na to od Króla rozkazem, wezwie tym samym sposobem, jak przy otwarciu Seymu, Izbę Poselską do połączenia się.

Art. 164. Prezes Senatu i Marszałek Izby Poselskiej, mogą na tém posiedzeniu, za daném sobie od Króla pozwoleniem, zdać mu sprawę o czynnościach sejmowych.

Art. 165. Skoro zamknięcie Seymu zostanie ogłoszone, bądź przez samego Króla, bądź w zabranym od tronu przez Członka Rady Stanu głosem, obiedwie Izby natychmiast rozeyść się powinny.

Art. 166. Wszelkie akta i papiery dotyczące się Izby Poselskiej, złożone będą w archiwum Senatu.

Art. 167. W przypadku rozwiązania Izby Poselskiej przez postanowienie Królewskie, przeczytać się jęć mające przez Członka Rady tym końcem wyznaczonego, Izba ta natychmiast rozeyść się powinna.

Dan w pałacu Naszym Królewskim w Warszawie, dnia 19 listopada (1go grudnia) 1815 roku.

(podpisano) ALEXANDRE.

przez Cesarza i Króla.

Minister Sekretarz Stanu, Ig. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem: Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) Ignacy Sobolewski.

Zgodno z oryginałem: Radzca Sekr. Stanu Jenerał bryg.

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z wypisem: Minister Sprawiedliwości,

Wawrzecki.

Dzień ogłoszenia dnia 10go maja 1816 roku.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA

(Z gaz. Korresp. hamb.) Paryż dnia 30 kwietnia. Wczora w sędzie wojskowym pod prezydencyą Marszałka obozowego *de la Tour-Foissac* odprawiła się sprawa Jenerała *Cambronne*, Marszałka obozowego, Kommandanta legii honorowey, Barona etc., urodzonego w *Nantes* 1770 roku; był on dawniey dowódcą 1go pólku strzelców pieszych staręj gwardyi, i udał się za *Bonapartym*, jako dowódca 400 żołnierzy, którzy mu na wyspę *Elbę* towarzyszyli, gdzie *Cambronne* był dowódcą w *Porto Ferrajo*. Gdy *Bonaparte* powracał do *Francyi*, towarzyszył mu *Cambronne*. „Podczas wyjazdu, powiedział *Cambronne* sądownie pytany, nie nie wiedziałem o zamiarach *Bonaparte*go; byłem jego poddanym, i niemogłem opuszczać go w nieszczęściu. Nie prędey az drugiego, czy trzeciego dnia zegluga ukazał się *Bonaparte* na pokładzie okrętowym i oświadczył, że do *Francyi* płyniemy. Żołnierze nieposiadali się z radości. Będąc wojskowym nie pozwalałem sobie żadnych uwag i byłem posłusznym *Napoléonowi*: nie mogłem bowiem uważać siebie już za poddanego francuzkiego. Po wylądowaniu do *Francyi*, jako starszy Major gwardyi Cesarskiej, dowodziłem 40tą ludzi, którzy przednią straż stanowili, wkrótce atoli sam jeden naprzód jechałem: gdyż nigdzie oporu, samych tylko wszędy przyjaciół znajdowaliśmy. W *Grasse* byłem sam jeden w posród 1500 mieszkańców. Za przybyciem do *Paryża* wynie-

siony byłem na *Para*, *Hrabiego* i *Jenerała* porucznika, ale nieprzyjąłem ostatniego miejsca, aby nie wzbudzić zazdrości starszych oficerów. Udałem się potem za *Bonapartym* do *Belgiów*; w bitwie pod *Waterloo* ciężko ranny i w niewolę do *Anglii* wzięty zostatem. Nastąpił pokój, a że *Bonaparte* powtórne zręczenie się uczynił; ja tém samém przestałem już być jego poddanym, i będąc na pierwszey liście rozrządzenia Królewskiego z d. 24 lipca, udałem się dobrowolnie z *Anglii* do *Paryża* dla poddania się Królowi, ale za przybyciem zaprowadzono mnie do więzienia *Abbaye*. Już pod 20 lipca przestałem z *Anglii* do Króla moje poddanie się, i prosiłem o dawniejszy mój półk, lub wyznaczenie pensyi. Dawniey, w *Wanderi*, jak tu składałem świadectwa, uratowałem życie wielu duchownym i *Francuzóm*, którzy w *Quibéron* naład wysiedli. „Takie były wyznania *Cambrona* przed sądem. Nie! dodał obrońca jego, nie może pójść na ofiarę ten, który tyle ofiar w *Quibéron* z rak piekielnego wyrwał sądu, nie padnie pod katowskim toporem głowa tego męża, którego tak często na polach bitwy śmierć oszczędzała, którego tyle blizn zdobi; nie, nie oddacie na ofiarę tego, który był lwem w boju, a dobrowolnie i z takim posłuszeństwem przed sądziami swymi stanął. — Potém rada wojskowa wyrokiem swym, większością 5 głosów przeciw 2, uznała Jenerała *Cambronne* za wolnego od czynionych przeciw niemu oskarżeń, że zbroyną ręką obalić chciał rząd Królewski, etc.

Courtois, artysta dramatyczny w *Nismes*, wydał poema pod tytułem: *Bonapartiana*, czyli okrucieństwa francuzkiego *Attyli* — Xiężna *Berry* za przybyciem swoim do *Francyi*, z równą uroczystością przyjmowaną będzie, jak niegdyś *Hrabini de Provence* i *Hrabini Artezji*. — W *Douai* człowieka sprzedającego siarniczki, i różne trwożliwe pogłoski rozsiewającego, a między innemi, że *Bonaparte* wkrótce z dwoma milionami *Turków* do *Francyi* przybędzie, skazano na 5 lat więzienia, 50 fr. winy i na zapłatę kosztów prawnych. — Marszałek *Moncey*, którego degradowano za to, że Marszałka *Ney* sędzić nie chciał, znajduje się teraz z Jenerałem *Travot* w zamku *Hamm*. — D. 17 t. m. rozbił się na Rodanie statek między mostami *Lyonu*. Właściciel statku zanurzył się w wodzie. Trzy razy wierny pies darmo pana swojego pod wodą szukał; nakoniec znajduje i szczęśliwie na brzeg z nim wypływa. — Dowódca w *Bearn*, *Hrabia Chauvigny*, zabronił noszenia wąsów, jako wymysłu rewolucyjnego. — Rozumieją, że Król wkrótce po ożenieniu się Xięcią *Berry* koronować się będzie. — Wyrachowano, że *Francya* codzień, kontrybucyi wojennęj i na utrzymanie obcego wojska, musi płacić więcey 600,000 franków.

Wyrokiem Królewskim z d. 28 t. m. posiedzenia Izby Deputowanych zamknięte i do 1go października odroczone zostały. — Król dla mieszkańców *Tuluzy*, którzy temi czasy przez wybuchnienie prochu wiele ucierpieli, dał 100,000 fr. *Xiażę Angouleme* 20,000, a *Xiażę Berry* 12,000 fr. — *P. Courtois de Pressigny*, dawniejszy Biskup dyecezyi *St. Malo*, poseł nasz w *Rzymie*, *Parem* mianowany został. — *Margrabia de Bonnay*, temi dniami wyjeżdża na przeznaczone dla siebie poselstwo do *Berlina*. — Król neapolitański wszystkie dotąd nieprzedane dobra powrócił tym, których *Józef Bonaparte* i *Joachim Murat* za emigrantów uznali.

, *broń N. 36. 37. 38* *artykuły*
Bozutański

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO Nr 39.

WILNO DNIA 13 MAJA 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

— Z Wilna. —

Umieszczamy udzielony z Kancellaryi JW. Gubernatora Cywilnego.

Rozkaz do Woyska.

Główna kwatera
M. Mohylew nad Dnieprem

Dnia 24go kwietnia 1816 N. 69.

Doszło do wiadomości mej, że wiele naczelników wojskowych oddziałów zajmują samowolnie wioski na kwatery, nawet bez wyznaczenia przez zwierzchność cywilną; zabraniając tego naysurowiej zalecam: w przypadku niedostatku kwater dla jakiegokolwiek oddziału, mają oni przedstawiać o tem do swojej zwierzchności, ta zaś skomunikować się z władzą cywilną o wyznaczenie najbliższej wioski, agdy otrzyma bilet z niższego Sądu Ziemskiego, ma się z tym biletom poprzedniczo udać do rządztwa takowej wioski, i za otrzymaniem już kwater przystępować do przeprowadzenia ludzi.

Autentyk podpisał Naczelnie Dowodzący, Jenerał Marszałek Polny

Xiążę Barklaj de Tolli.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA

Pan *Liston*, były poseł angielski w Konstantynopolu, powrócił przez *Calais* do Anglii. — Dnia 24 t. m., w którym *Ludivik* pożądanym w roku przeszłym do Francyi powrócił, obchodzony był z wielką uroczystością w *Calais*. — Strażnik więźniów, *Eberle*, appellował od wyroku, przez który na z lat więzienia jest skazany. — Dnia dzisiejszego udał się Król do *St Cloud*. — Xiążę *Pradt* wydał tu niedawno jeszcze jedno pismo, pod tytułem: *Opis hiszpański przywrócenia rządu Królewskiego we Francyi*, 31 marca 1814. Pismo to, jak tylko się ukazało, wnet zostało zakazanem.

(Z gaz. berl. 8. 30 kwietnia) Znajduje się teraz w *Paryżu* Hrabia *Stackelberg* Ces. Ross. poseł przy dworze Wiedeńskim. Przybył on z *Medyolanu*.

Jenerał *Mouton-Duvernay*, raz tylko słuchany był sądownie w *Lyonie*, a potem poprowadzono go do *Paryża*. — Projekt do prawa względem rozwodów przyjęty został w Izbie Parów 97 głosami przeciw 12, a w Izbie Deputowanych większością 246 przeciw 11. Prawo to brzmi, jak następuje: „Rozwody małżeńskie są zniesione; na ich miejsce nastąpi tylko rozłak od stołu i łóża. Każda obustronna prośba o rozwód odrzuconą będzie. Na wstępie wyrażono: „Ponieważ świętemu stanowi małżeństwa całą jego godność przywrócić chcemy, a dla jego ważności we względzie religii, obyczajów, powszechnego zbawienia monarchii, i szczególniejszego szczęścia rodziny, postanowiliśmy i stanowimy etc.“ — Krótco przed ogłoszeniem tego prawa zniknęło bardzo wiele przybitych na drzwiach do municypalności paryżkiej zapowiedzi, czyli ogłoszeń o mających nastąpić związkach małżeń-

skich, zapewne z obawy trudności, że nie tak łatwo, jak dawniej, rozłączyć się można będzie. — Na posiedzeniu Izby Deputowanych d. 25go powstał *P. Voysin* przeciw wyrazowi projektu do prawa na rzecz duchowieństwa, że mają mu być *restytuowane* jego niewyprzedane dobra. Słowo to, rzekł on, może wzbudzić nie mile przypomnienie i zapalić namiętności. *P. Puymaurin* odpowiedział na to: „Bronię wyrazu tego *restytucya*. Kiedy kto co ukradł, uczynić powinien *restytucya*. (Wszyscy się śmiać zaczęli, a nikt mówcy do porządku nie wezwał.)

Podczas ucieczki Króla z *Paryża*, d. 20 marca w roku przeszłym, zostało wiele listów i tów na pocztę, o których zapomniano. Nowy jenerałny dyrektor poczt kazał je teraz rozesłać podług zapisów. Przypadkiem rozesłanie to nastąpiło około 20 marca. Tym sposobem mnóstwo w czasie niespokojnym 20 marca 1815 pisanych listów, w których wielu z pośpiechu liczbę roku 1815 opuszczono, doszły właśnie w tej porze roku 1816 do departamentów, a zawarta w nich z roku przeszłego wiadomość o wyjeździe Króla z *Paryża* i przybyciu *Napoleona* uważana była przez odbierających te listy za nowy w tym roku wypadek. Wiele osób wierzyło w to najmocniej: wiele gmin zatknęło znów trójkolorową chorągiew, słowem, zdarzenie to dało poznać przyjaciół i nieprzyjaciół teraźniejszego rządu.

Na żądanie dworu hiszpańskiego, udał się Xiążę *Pradt* z *Paryża* do *Auvergne* — Xiążę *Talleyrand* miał wpaść w niełaskę. — Hiszpański hrabia *Toreno*, jeden z Korteżow, szwagier *Poliera*, uwięziony został w *Paryżu*. — Zapewniają, że w niektórych miastach hiszpańskich, pamiątki Xiążę *Pradt* o rewolucyi hiszpańskiej, przez kąt spalone były.

Szkoła polytechniczna była zakładem, który przypisać należy geniuszowi *Carnota*, dla którego też wszyscy uczniowie tak wielkie uszanowanie i przywiązanie mieli, iż za najwyższy zapal uważać można. Prawda, że wszyscy uczniowie przejęli od założyciela swego niejakię uczucie republikanizmu, ale surowość ich zasad i prawdziwe wychowanie staro-rzymskie, w których się ćwiczyli, zachowywało ich od zepsucia. Szkoła ta dostarczała wojsku wybornych oficerów artylleryi i inżynierów. Zegluga, budownictwo, górnictwo i wszelkie odnogi administracyi krajowej, które się zasadzają na znajomości nauk matematycznych, otrzymały z téj szkoły najzdolniejszych ludzi. Król się długo ociagał, nim zezwolił na podanie ministra wojny względem rozwiązania tego zakładu.

ANGLIA.

(Z Korresp. hambur.) Londyn dnia 30 kwietnia. Xiążę *Sasko-Koburski* i Xieźniczka *Karolina* wczora do Londynu przybyli. Xiążę uroczystie był przyjęty jako przyszły małżonek Xieźniczki. Królewscy mistrze obrzędów, *Lord J. Murray* i *Robert Cherter*, wyjeżdżali na jego spotkanie w pojeździe królewskim aż do *Smallberry*, mieszkania

wieyskiego kawalera *Banks*, z kąd do *Londynu* jemu towarzyszyli. Po przybyciu o pół do 4tej odebrał powinszowanie N. Królowej *Jeymci* i Królewskiej rodziny, złożone sobie przez szambelanów lub innych urzędników dworu. Zaślubiny nastąpią we czwartek. *Atlas* biały stał się teraz kolorem modnym: ponieważ *Xiężniczka* taki dla siebie obrała. *Xiężniczka* jechała przez miasto w otwartym pojeździe; lud wszędzie ją witał okrzykami radości.

Oficer jeden angielskiej floty na śródziemnym morzu donosi, że *Lord Exmouth* otrzymał rozkaz, nie pierwiej stanowisko to opuścić, aż po uznaniu przez Portę panowania *Anglii* nad wyspami *jońskimi*. — Wczora *Lord major* z *Aldermanami Londynu*, podali długo odkładaną prośbę do *Xiążęcia Rejenta* o wstawienie się i opiekę dla protestantów południowej *Francyi*, a razem złożyli poselstwo, winszujące zawartego z *Francją* pokoju. *Xiążę* obadwa te podania z łaskawym przemówieniem przyjął raczył. Wszyscy obecni członkowie rady gminnej, do ucałowania ręki przypuszczeni byli, a *Szeryf Tomasz Bell* na rycerza passowany został. — Powiadają, że *xiążęta* niemieccy resztę przypadającą dla nich od *Francyi* kontrybucyi wojennej przedali jednemu z tutejszych domów handlowych. — We czwartek, w dzień zaślubin *Xiężniczki*, nie będzie zgromadzenia parlamentu. — W *Portsmouth* dwa nowe okręty liniowe z warsztatu spuszczone: dano im imiona *Pitt*, *Pallas*. — *Hollandrzy* zdobywszy od *Anglików* wyspę *ś. Heleny* w roku 1672, wkrótce potem przez Angielskiego kapitana, *Monday*, wypędzeni z niej byli. Wylądował on niepostrzeżony w małej zatoce, i uderzył na główne ich stanowisko w porcie z tej strony, z której zgoła się niespodziewali napadu. — Na ostatnim zjeździe do pałacu Królowej *liberya* *Pani Castleregh* była najbogatsza i miała za sobą 6 pieszych służących. *Huzary* *Xięcia Esterhazego*, posła austriackiego, bardzo piękny czyniły widok. — Oprócz *Jenerała Mina*, jeszcze 14 *Hiszpanów* w *Paryżu* uwięziono. — W *Bruxelli* jest teraz więcej 300 rodziny angielskich, które do roku 100,000 f. s. wydają. — Gazety nasze donoszą, że *jenerał Lallemant* z wyspy *Elby* (chyba z *Milfy*) do *Ameryki* popłynął. — *Xiążę Saska - Koburski* kazał dla siebie sprowadzić z *Paryża* dwóch doskonałych kuchmistrzów. — Były poseł francuzki, *Xiążę de la Chatre*, wyjechał stąd na powrót do *Francyi*. — D. 26 *P. Newport* podawał w Izbie niższej względem rozpoznania przez parlament stanu *Irlandyi*, który on obszernie malował. Jeden z Członków zapytał, z kąd to pochodzi, że się tak mało interesują protestantami we *Francyi* południowej, a w *Anglii* katolikami? Podanie *P. Newport* zostało tak poprawione, iżby *Xiążęcia Rejenta* prosić, ażeby sporządzono zupełny raport o rozruchach w *Irlandyi* i podano środki im zaradzenia. Po odbytych głosowaniu znalazło się 187 głosów za poprawionym projektem, a 103 przeciwko. Większość ministrów 84 — *Lord Cochrane* d. 2 maja podaje swą skargę na *Lorda Ellenborough* W. Sędziego *Anglii*.

W Ł O C H Y.

N. Arcy *Xiężna* *Austriacka*, *Marya Ludwika*, *Xiężna* *Parmy*, *Placencji* i *Gwastalli*, d. 20 kwietnia odprawiła uroczysty wjazd do *Parmy*, wśród niepodobnych do wyrażenia radośnych okrzyków ludu. Na pamiątkę przybycia swojego kazała z banku pożyczkowego powrócić bezpłatnie właścicielom wszystkie zastawy, na które mniej, iak półtrzecia franka, pożyczono. Instytut dobroczynności rozdał także dnia tego na ubogich miasta *Parmy* 6000. fr.

Piękne miasto *Vasto*, w *Abruzzie* bliższej, na

wyniosłej pochyłości nad morzem położone, zagrożone jest zapadnięciem. *Pagórek* ten zaczął się osuwać, co przypisują potokom, które z obfitych deszczów i śniegów były się utworzyły — *Król* neapolitański postanowił, iżby na czas nieograniczony ustanowiona gwardya bezpieczeństwa, równie dla chwalebnego sprawowania się w pełnieniu służby, iako i dla tego, że podobne gwardye w wielu państwach europejskich, celem zachowania spokojności wewnętrznej, rzeczywiście się znajdują, stale na zawsze utrzymywaną była równie w stolicy królestwa, iak i prowincjach, a razem zamierzył dać dla niej stosowną organizacya.

Stolica apostolska podług doniesienia pism publicznych, przez uroczysty wyrok inkwizycyi, zakazała używać tortur. Wyrok ten przez *Kardynała sekretarza stanu* udzielony został ministrom hiszpańskiemu i portugalskiemu — *Rząd papieżki* ściśle przedsięwziął środki przeciwko wprowadzeniu ksiąg obcych, w materyach politycznych.

N I E M C Y.

Królowa *Jeymosć* *Niderlandzka*, siostra *Króla* pruskiego, przybyła do *Berlina* dnia 3 maja, dokąd też drugi iey syn, *Xiążę Fryderyk*, kilka dniami pierwiej przyjechał — D. 7 *Król* dla N. Siostry dawał wielki obiad w zamku królewskim: wieczorem NN. Osoby były na operze *Flet Czarowniczeki*. D. 9, w rocznicę urodzin *Xiężniczki Maryanny*, córki królowej *niderlandzkiej*, *Xiężniczka Karolina*, córka królewska bal dawała, na którym się *Król* *Jmć* znajdował. D. 10 były pokoje dla wyższej szlachty i władz cywilnych.

Król *Jmć* *Saski*, iako głowa domu *Saskiego*, podpisał kontrakt małżeństwa *Xiążęcia Leopolda* *Koburg*.

D. 28 kwietnia wieczorem o godzinie 6 odbył się w *Wiedniu* uroczysty pogrzeb zmarłej *Cesarzowej*. Serce zostało złożone w kościele *XX. Augustynów*, wnętrznosci u *S. Stefana*, a samo ciało u *Kopucynów*. Duchowieństwo świeckie i zakonne, władze wszystkie, urzędnicy dworu, etc. znajdowali się na tym obrzędzie. Członki rodziny cesarskiej, wielcy Urzędnicy i Pralaci oczekiwali na przybycie zwłok do *Kopucynów*. *Xiążę* *Arcybiskup* przodkował obrzędowi. Przez trzy dni odbywać się będzie nabożeństwo żałobne i msza za duszę zmarłej. Dwór na 3 miesiące żałobę wkłada.

W wynadgrodeniu za kraie dla *Austrii* powrócone, podług traktatu, zawartego d. 14 kwietnia, *Bawaryja* otrzymuje na lewym brzegu *Renu*, w departamencie *Mont-Tonnerre*: *Zweybrücken*, *Kaiserslauter* i *Spejer*, z wyjątkiem *Worms*. *Pfiedersheim*, okręgu *Kirchen-Poland*; w departamencie *Sarry*: okręgi *Weldmohr*, *Bliescastel* i *Cuffel*; w depart. *dolnego Renu*: okrag *Stadt* i twierdzę *Landau*, ostatnia, iako twierdza związkowa; daley okręgi *Bergzabern*, *Langenkundel*, i wszystkie w tym departamencie okręgi, na lewym brzegu rzeki *Lauter* przez traktat paryzki odstapione. Na prawym brzegu *Renu*: woytowstwa *Fuldeyskie*: *Hammelberg*, zajmując wto *Tulba* i *Salack*; *Brücknau*, *Weyders* i część *Bibersteinu*; takoz do *Bawaryi* klinem zachodzące woytowstwo *austriackie Redwitz*. Do zupełnego oddania tych posiadłości dla *Bawaryi*, *Austrija* przyięła na siebie wynagrodzenie dochodów. Bierze także *Bawaryja* iedną ratę kontrybucyi francuzkiej, 15,000,000 fr. *Maximum* mający się odstępować dla *Bawaryi* soli za cenę srednią, ma byđ 200,000 centnarów, wzajemnie *Austrija* zapewniła dla siebie wolny przechód soli przez kraie *bawarskie*.

Wilno dnia 13 maja 1816 Roku.

OGŁOSZENIA.

1. Od Wileńskiego Rządu Guberskiego. W Instruktarzach ustanowionych na pobor w mieście Wilnie dochodów mieyskich, między innemi naznaczono pobierać *bramnego i brukowego* mianowicie: od fury ze zbożem, produktami różnego rodzaju i artykułami żywności, to jest: mięsami i żywiołami, takoz z różnem naczyniem i wszelkimi gospodarskimi rękodzielami, tudzież materyałami wszelkiego rodzaju, przywożącemi się do miasta na sprzedaż, od konia po 5 groszy; od wszelkich zaś produktów, zboża i artykułów żywności, wodą do miasta spławianych na sprzedaż, albo za kontraktami, a od rzeki końmi sprowadzanych, także po 5 groszy od konia; od wszelkich wpowszechności wozów z wyżej wyrażonemi produktami, do żywności i innemi artykułami przez most na rzece Wilence przewożonemi po 1 groszu; od różnego bydła na sprzedaż do miasta przyjeżdżanego po 5 groszy od sztuki; a od bydła nie rogatego, tudzież od barana, kozła, i t. p. po 3 grosze. Od *wagi i miary*, za przeważenie 4ch do rociu funtów po 1 groszu, a od puda po 4 grosze, równie za przemierzenie zboża ćwierci beczki 6 groszy, a za pożyczenie takowey miary ćwierci beczki na stronę za cały dzień 1 złoty, za wymierzenie zaś 12 garcowego naczynia miarą szynkową 6 groszy. Z *targu rybnego* od mieszczan tutejszych, rybnym handlem zajmujących się od woza wielkię ryby 20 groszy, od woza małego 10 groszy, od samych rybaków od każdego człowieka na rok po 5 złotych, od przekupniów od każdego po 2 grosze; od przywożących na sprzedaż ze strony od woza i konia po 1 złotym, a od kupujących wozami także od każdego konia po 6 groszy. Od *łokciów, tudzież od handlujących żywiołami, artykułami żywności*, od pinczuków przywożących wiczyne, suszoną rybę, sadło i t. d. na rok po 7 rubli; za przywożone owoce wyborowego gatunku 50 kop., od niższego gatunku 30 kop. od woza; od różnego ptastwa żywego i bitego, z innych miast dla częściowey sprzedaży przywożonego, także od woza po 1 rub., wszystkie te pobyry licząc na srebro. A że zamiast takowey ustanowionej w instruktarzach, ceny, dzierżawcy tych poborów, ile do wiadomości Rządu Guberskiego doszło, pobierają opłatę podług własnego dowolnego naznaczenia i z przeбором, osobliwie od zboża i artykułów żywności, przywożących się nawet przez różnych obywateli ziemskich, z majątków swoich nie na sprzedaż, lecz na własną potrzebę w mieście Wilnie; i że naznaczono od ptastwa żywego i bitego brać od woza po 1 rub. od tych tylko, którzy na częściową sprzedaż do Wilna przywożą nie ze wsi, ale z miast różnych; przeto dla zaradzenia nadai takowym nie pozwolonym wymuszeniom dzierżawców artykułów mieyskich od przywożonych do miasta produktów, króre się wyżej wymieniły, i dla zapobieżenia, ażeby przemysł krajowy ucisku niedoświadczał, oraz, żeby się produkta żywności nie podwyższały w cenie, Rząd Guberski podaje niniejszą publikatę do powszechney wiadomości wszystkich tutejszëj gubernii mieszkańców, z ostrzeżeniem, ażeby nikt z przywożących do miasta Wilna zboże, różne produkta, roboty, artykuły żywności i żywioły, nie płacił więcej nad to, co jest przez instruktarz naznaczono, i żeby obywatele włościąom swym, wiozącym na targ do Wilna produkta i żywność,

imiennie wrażli, ile od czego powinni zapłacić mieyskiego dochodu? Jeżeliby zaś po niniejszëm ogłoszeniu osmielił się który z poborców wziąć u kogo wyższą opłatę nad położoną w instruktarzu? w takim razie każdy pokrzywdzony ma się udać o pomoc do tego Inspektora kwartałowego, w którego się kwartał to zdarzy; Inspektor zaś obowiązany jest weyść w rozpoznanie skargi, pokrzywdzonemu zupełną uczynić satysfakcyą, przez powrócenie nieprawnego wziętku i w tymże czasie donieść Policji mieyskiej dla postąpienia z winnymi podług prawa: o czem do pomienionej Policji osobne od Rządu Guberskiego dane jest zalecenie. — Dnia 9 maja 1816 roku.

Sowietnik Szulzenko.

Sekretarz Dmitrewski.

1. Od Izby Skarbowey Gubernii Litewsko-Grodzińskiej Poborcy Akcyzowey i Napitkowey opłaty w trzech miastach Gubernii Grodzińskiej, Józef Houwalt, Kolleski Sowietnik, Ferdynand Kontrym i Józef Kołusowski obowiązawszy się płać do Skarbu każdorocznie za Grodno 132,500, Kobryn 22,000 i Brześć 80,000 rubli assygnacyynych, niezapłacili po 1 maja b. roku znaczney do Skarbu należącey summy, która na ich liczy się w remanencie. Zaczëm pomienieni poborcy, Houwalt, Kontrym i Kołusowski, za niewisczenie się w opłacie, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu, pod dniem 13 marca i § 7 warunków umowy na terażniejsze cztery lata przyjętey, od dalszego utrzymywania Akcyzy oddaleni, i postanowiono takowy pobor przez publiczną Licytację oddać do 1 Stycznia 1819 roku w arędy innym Kontrahentom; powodem czego dla Licytacji naznaczone terminy pierwszy 15 Czerwca, drugi 30 Lipca, trzeci i ostateczny 17go lipca b. r. Zyczący wziąć w arędy rzeczony pobory osobno na każde miasto, raczą przybyć do Izby Skarbowey Litewsko-Grodzińskiej na wymienione terminy do targów i dla zawarcia Kontraktu, z dostatecznemi i pewnemi Ewikcyami, w proporcji prawami przepisanej, do summy takowey roczney dzierżawy. Kolleski Sowietnik i Kawaler Konstanty Maxymowicz, Józef Obniski Sekr. Guber.

1. Dekretami Sadu Ziem. Wileń *jednym* w roku 1812 marca 28, *drugim* roku terażn. 1816 marca 9 i ostatecznym maja 10 dnia wskutek remissy Sadu Główn. Litt. Wileń. 2go Depart. 1811 9bra 23go dnia nastaley: zapadłemi, decydowana była na wszystkich kredytorach i pretensorach stawających i przybydź mogących, a do funduszu po zesłym Starozak. Lipmanie Zelmanowiczu Moyzela Kupcu i Obywatelu Wileń. pozostałego preteusye regulować mogących wszelkich Dokumentów do kancelaryi Ziem. Wileń. komportacya dla jednoczasowego wszystkim wierzycielom zbliżenia satysfakcy i sub ammissione causae dla niełączących się: również, że z Debitorami chociażby w niestanności nastąpi oczewisty wyrok zastrzeżono: żeby więc wszyscy kredytorowie i pretensorowie oraz awizujący się debitorowie za niedziel cztery od daty niniejszey w Sądzie Ziemskim Wileńskim na rozprawę pod utratą rzeczystawali, niniejsza trzykrotna powtórnie i ostatecznie czyni się Awizacya. Roku 1816 maja 10 dnia.

3. Ludzie zbiegli z majątności Andrzejowa w Powiecie Wileń. Parafii Targielskiej położonego,

cin Wysocki lat 52, żona Justyna Wysocka lat 22, dziedzictwa JW. Joachima Pomarnackiego — Marsynowie, Stanisław lat 5, Wincenty lat 3, brat Piotr Wysocki lat 26, Jerzy Cybulski lat 42, synowa Anna Dawludowiczowa lat 26, Jan Lefirowicz lat 36, żona Maryanna lat 33, synowie, Andrzej lat 16, Karol lat 14, córka Wiktorya lat 2, Stolarz Józef Marcińkiewicz lat 35, żona Maryanna lat 28, syn Jan lat 8, Jan Szczyrbowicz lat 52. — Takowych ludzi, aby nikt do terażniejszej skazki nie zapisywał, ani też u siebie nie utrzymywał nprasza się, inaczey zaś dziedzic zmuszony będzie poszukiwać tak poddanych iako i strat z przechowywania ich poniesionych. Roku 1816, d. 9. maja.

Andrusziewicz Ekonom Andrzejowski.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na satysfakcyą Kredytorów zesłego Wiktorego Czechowicza Prezydenta Ziem. Oszm. i synów jego JW. Kazimierza Marszałka, Franciszka Sędziego Granicz. Pttu Oszm. w terminie z Remissy Sądu Gł. Wileń. w d. 1 maja Roku idącego 1816 do Dóbr Bohdanowa w Pcie Oszm. sytuowanych przybywszy i pierwszego zjazdu czynności ułatwiwszy, Komportacyą ogólną papierów na Debitorach i Kredytorach w d. 24 Junii do Kancellaryi Ziem. Pttu Oszm. na 6 niedzielną persystencyą, a termin na Expedyowanie Aktów i ostateczną rozprawę w d. 1 Septembra v. s. Roku idącego 1816 zadeterminował: żeby tedy Kredytorowie i Pretensorowie warowaney Remissą Amissy niepodpadli, ninieyszą do Gazet awizacyą trzykrotnie podać, 1816 maja 7 dnia w Bohdanowie — Jan Ciechanowiecki Sędzia Ziem. Wileński Prezydujący — Tomasz Brzożowski Prezydent Grodu Brast. Exdyw. — Rafał Pisanka Sędzia Grodz. Wil. Exdyw. Józef Karczewski Regent Gran. Osz. i Exdyw.

2 Podaie się do wiadomości, iż JPan Fortunat Bielski w Roku zesłym 1815 w miesiącu 7 brze przyiąwszy obowiązki Guwernera z miasta Wilna, oddalił się w Powiat Brasławski w Parafią Widzką do majątku Antodola o milę od miasteczka Widz położonego, gdzie po długiey chorobie w Roku idącym 1816 Marca 27 d. umarł. Po którym pozostała niewielka ruchomość w garderobie, bieliznie i Księgach w tymże majątku pod sporządzonym Rejestrem znajduie się — Ktoby zatym z Famili zesłego Fortunata Bielskiego najbliższe miał do Sukcesyi prawo, za okazaniem takowego dowodu wyrażona ruchomość temu wydaną zostanie.

Tadeusz Czarnocki D. B. Lit.

2 Uwiadamia się, że w Domu pod Nm 408 na Wileńskiej Ulicy przy starym Teatrze w mieście Wilnie położonym, do kredytorów Daniela Burskiego należnym, znajduie się do najęcia na różne terminu wygodny apartament z 8miu pokoiów składający się z kuchnią, wozownią, stajnią i piwnicami; ktoby sobie życzył nająć, raczy zgłosić się do Murgrabiego tegoż domu, a o cenie i warunkach zainformowanym zostanie.

2 Niżey podpisany oświadczam, iż z gubernii Litewsko-Wileńskiej z Powiatu Brasławskiego z Parafii Dryświatskiej począwszy od Roku 1809 a Szczegulnie w Ru 1812 i późniejszych lat, zbiegli poddani z pod majątności Michalina, mianowicie, Adam Jasienowicz, Andrzej Zukowski, Krzysztof Zaykowski z żoną i z dwoma synami Adamem i Kazimierzem, Adam Mackiewicz z żoną i z synem, Stanisław Gulbiński, Pietrusz Skrabowski, Adam Purewicz z żoną i z synem, Andruk Rokicki, Jerzy Rokicki, Władysław Rokicki, Jan Rokicki, Krzysztof Rokicki, Franciszek Burak, Ludwik Bołoczko, Gabruk Rokicki, Maciej Rokicki z żoną z synem i z córkami, Benedykt Domkowski z żoną,

Antoni Bołoczko z żoną, Józef Stoszan, Franciszek Kizła, Piotr Kizła i Tadeusz Kizła, żeby więc czasu terażniejszey Rewizyi niebyli zapisanymi do Skazek, gdyż onych, iako Poddanych moich, gdzieby się znaydowali, poszukiwać będę, a ktoby tych pomienionych Poddanych do majątku moiego Michalina dostawił, lub dał rzetelną wiadomość o nich, tedy od każdej osoby meżkiey dostawionej po rubli srebr. dziesięć zapłacić przyrzekam i obowiązuję się — Datt. w Spokoyności Roku tysiąc osmeszesznastego, miesiąca marca szóstego dnia.

Tadeusz Bieniecki Oboż. Pttu Prużan.

2 Wiadomość o zbiegłych ludziach poddanych, wrónych latach z majątku Hrynkowa Inwentarzami i Skazkami pod tymże majątkiem zaiętymi w Powiecie Mińskim, w Parafii Horodyskiej położonego, których aby nikt do Skazki terażniejszey nieprzyymował, lecz owszem do miejsca wyżej wspomnionego zwrócił — Na mocy Naywyższych Ukazów uprasza się — Imiona takowych zbiegłych: pierwszy Jan syn Tomasza z żoną, drugi Józef syn Jakuba, a dopiero trzeci chłopiec Jasiuk syn Michała Klonowsky, czwarty Kazimierz, piąty Ignacy, synowie Stefana pierwo Haruny, teraz przezwani Harunowiczy, i Aleś Haraczun, takim przezwaniem z czterema synami. Jako proszony podpisuję

Michał Tomkowicz,

5 Z majątności Hoduciszek w Pcie Zawileyskim położoney do P. Kapituły Wileńskiej należney następni Włościanie zbiegli — Ze Wsi Romańców Marcin Szyszko kátnik Synowie Kazimierz i Symon w Ru 1814. — Ze Wsi Greycie w Roku 1816 Andrzej Koyża brat Bałtromiey Syn Jerzy — Ze Wsi Louhowicze Mateusz Lipnicki Łukasz Niewiadomski — Konstanty Buynicki Synowie Michał i Andrzej — Ze Wsi Łosie Symon Szale — Ze Wsi Gudale Andrzej Krenciewski — Maciej Jakutowicz ze Wsi Moskaliszek Tomasz Balika — Ze Wsi Piotrowicze Józef Piotrowicz Synowie Jan Andrzej i Franciszek — Ze Wsi Piotrowicze Mateusz Piotrowicz bracia Jan Jerzy i Andrzej, ci wszyscy w różnych latach porzuciwszy własne siedziby z domow wyszli jakowi ażeby nie byli zaciągniieni do skazek tam gdzie się kryją mimo wyraźny zakaz Zwierzchności P. Kapituła awizacyą Kuryera Litgo ostrzega. X. Wojciech Znamierowski Kanonik i Pisarz K. W.

5 Za Dekretem Remissyynym Głównego Sądu Witebskiej Gubernii Sąd Taxatorsko Exdywizorski na Rozdział majątku JW. Jana Ignacego Graffa Mohla Deputata b. Pttu Brasławskiego ustanowiony, w powtórny z obwieszczenia terminie do dóbr Syłowiszek, w Witebskiej Gubernii w Pcie Duneburskim sytuowanych zebrany, oczewistą rozprawę do dnia 5 Junii Roku 1816 odroczył; Zeby więc Kredytorowie i debitorowie iako już w ostatecznym terminie sub amssione Causae do iednoczasowey łączyli się rozprawy, i niewiadomością niezastaniali się ninieysza trzykrotna podać się awizacya.

Jan Kandyt Boufał Pisarz Ziem. Pttu Duneburskiego Exdywizor.

3. U Stefana Czymbajewicza Chorążego Woysk Rossyyskich w roku terażniejszym 1816 z dnia 30 Apryla na 1 tego miesiąca Maia, chłopiec poddany na imie Alexiey Tarasinkow domierzywszy na rubli 800 szkody zbiegł, i niewiadomo gdzie się znajduje, a któren ma lat od urodzenia 18; urody miernéy, włosów na głowie rusych, ostrzyżonych krótko, twarzy pociągławey bladey, oczu błękitnych, mówi ordynaryynie z ruska — Odzienie na nim siermienga biała mało używana, czapka sukienna sinia z daszkiem skurzanym, w chodakach. Za poymanie i dostawienie powyżey wyrażonego zbiega od Dziedzica oświadczam się przyzwoitą nagrodę.

OGŁOSZENIA.

2 Od Wileńskiej Izby Skarbowej: po oddaniu w miastach powiatowych gubernii Wileńskiej, jako to: *Kownie, Rossieniach i Poniewieżu*, nieakuratnych poborców akcyzowej opłaty, stosownie do postanowienia Izby Skarbowej pod dniem 20 kwiet. następnego, przeznaczono takowy pobór akcyzowy w pomienionych miastach oddać innym, życzącym sobie tego, przez publiczną licytację, która się ma odbywać w tejże Izbie Skarbowej; dla czego przez niniejsze czyni się ogłoszenie: iżby życzący sobie wziąć w dzierżawę pomienione akcyzowe pobory, w miastach *Kownie, Rossieniach i Poniewieżu*, do ukończenia się teraźniejszej czterolatniej dzierżawy, to jest: do dnia 1go stycznia 1819 roku, przychylali do tejże Izby z dostatecznymi ewikcyami, na terminy, iwszy dnia 17go, 2gi dnia 21go, a 3ci ostateczny dnia 28go miesiąca lipca roku teraźniejszego. Roczna zaś summa dzierżawy z miast pomienionych przez dawniejszych dzierżawców płaconą była w Kownie, 40,000 rubli, w Rossieniach 15,000 rubli, a w Poniewieżu 13,500 rubli — Dnia 8 maja 1816 roku.

Sowietnik Tarnowski.

Sekretarz Lega.

1 Wypis z Ksiąg Ziemskich spraw wieczystych Pttu Oszmiańskiego — Roku tysiąc osmset szesnastego Mca maja dziewiątego dnia, przed Aktami Ziemskimi Powiatu Oszmiańskiego stanawszy osobicie WJPan Marceł Jankowski Adwokat Oszmiański Oświadczenie JW. Michała Hrabiego Tyszkiewicza Pułkownika woysk polskich kawalera Orderu Świętego Stanisława na W. Antoniego Bohdanowicza Starostę Sieniawskiego i jego współników F. Mateusza Ostrowskiego i Jana Olchimowicza do Akt podał którego wyrazi takowe: Michał Hrabia Tyszkiewicz Pułkownik woysk polskich, kawaler Orderu Sgo Stanisława, niżej własną ręką podpisany, czynię to oświadczenie z naysolenniejszym manifestem przed Aktami Ziem. Powiatu Osmiańskiego i szanowną Publicznością, na WJPana Antoniego Bohdanowicza Starostę Sieniawskiego i jego współników, F. Mateusza Ostrowskiego i Jana Olchimowicza, odwołując się do Manifestów w datach: tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt osmego, Nowembra dziewiątego dnia i tysiąc osmset czternastego miesiąca maja dwudziestego dziewiątego dnia w imieniu zeszłego Ojca mojego JW. Józefa Hrabiego Tyszkiewicza Starosty Wilatyckiego, przed Aktami Ziem. Pttu Mińsk. zaszanych, do aresztu z pozwem w Roku niniejszym tysiąc osmset szesnastym maja drugiego dnia, Zwierzchności kancelaryi Ziem. Pttu Mińsk. założonego, oraz Manifestu w Aktach Mińskich w tymże dniu, w imieniu moim niżej podpisanego zaniesionego — Na ostatek z odwołaniem się do świadectwa szanownego obywatelstwa i wszelkich dalszych dowodów w sprawie złożyć się mających, w rzeczy i okoliczności takiej. W. Antoni Bohdanowicz znaiomy całemu obywatelstwu Gubernii Mińsk. z wieloletnich awantur szkodliwych powszechności, oczem świadczy jego oyciec zeszły Franciszek Bohdanowicz Starosta Sieniawski, przez zaniesiony w Aktach Ziem. Mińsk. jeszcze w Roku tysiąc siedemset dziewięćdziesiątym pierwszym, Januاری piątego dnia i własnym podpisem ztwierdzony Manifest; chciwy cudzey własności, szkodząc w różnym względzie obywatelstwu, gdy po zeyściu z tego świata ojca mojego znaiomego ze sposobu myślenia i prowadzenia swoich interessów w nayporządniejszym składzie, iak jest dowodem własnoręczny Testament w Roku tysiąc osmset piętnastym Xbra dwudziestego trzeciego dnia przed Aktami Ziem. Pttu Mińsk. aktywowany. Ze nikomu w powszechności niebył dłużnym, niepotrzebował nigdy pożyczki pieniędzy, niedawał nikomu obługów, a tym bardziej nayzaufanyszim sobie i z fa-

milii krwi naybliższej blankietow nie powierzał (oczem szanowne obywatelstwo dadź świadectwo, odmówić nie raczy) zuchwały jednak tenże Obżłny Antoni Bohdanowicz, pierwo chepił się dla omamienia łatwowiernych, że ma u siebie zeszłego ojca mojego Obligi na znaczne summy iakich mieć wstanie nigdy bydz niemógł, nadto: śmiałość swoją do tego stopnia posunął, że w Roku teraż. tysiąc osmset szesnastym maja drugiego dnia, w czasie zgromadzenia Obywatelstwa na obiór Kapitana Sprawnego w Mińsku zebranego w sali publicznie pięć arkuszy papieru ordynaryynego, a na nich niby zapisane Obligi zfałszowane, żadnego podobieństwa niemające z podpisem ręki zeszłego ojca mojego Prześwietnemu Obywatelstwu wysuwając z zanadza, a nikomu dorak niedając, pokazywał — Później w tymże samym dniu maja drugiego, wporze poobiedniej uślując złośliwe swe zamiary ubarwić iakąś prawnością, te to fałszowane i mniemane Obligi z podpisem nieznanym nigdy zszłemu Oycowi moiemu pieczętarzy, podpisanym; udzielnymi charakterami — pierwszy F. Mateusz Ostrowski, a drugi Jan Olchimowicz, oddał w Kancellaryi Ziem. Pttu Miń. do oblaty — Jakowe fałszowane pisma w sztukach pięciu, gdy tylko dostrzeżonemi zostały, wtenże moment przez podany w Kancellaryi Ziem. Miń. pozew, iako też uczyniony Manifest w imieniu moim na Obligo Bohdanowicza i jego współników, są zaaresztowane, i nikomu do rozprawy wydanemi bydz nie mogą, oraz dalsze kroki prawa w dowodzie fałszu i rozciągnięcia surowości prawa, na winnych rozpoczęły się. Lecz tenże Antoni Bohdanowicz, kiedy poważył się z temi pięcioma sztukami swej fabrykacyi chlubić się przed zgromadzeniem obywatelstwa, i oddawać do oblaty, mógł więc poważyć się przez swych współników więcej takowych fałszów popisać u siebie, lub tychże współników przekrywać, z tego powodu referując się do powyższych datami pomienionych Manifestów, przez niniejsze oświadczenie prześwietną Publiczność ostrzegam, aby nikt nieśmiał tak z samym Obżłnym Bohdanowiczem, iako też jego współnikami w żadne facyendy wchodzić, tém bardziej żadnych skryptow pod imieniem zeszłego Ojca mojego Józefa Hrabiego Tyszkiewicza Starosty Wilatyckiego, na czyieby imię okazały się nabywać, gdyż te zawsze fałsze okażą się, i z każdym ukazicielem ich, prawne będą miały działania. Takowe oświadczenie razem z Manifestem, chcąc mieć w Aktach Ziem. Pttu Oszm. zapisane, a przez wszystkie Gazety krajowe opublikowane, iako syn zeszłego JW. Józefa Hrabiego Tyszkiewicza Starosty Wielatyckiego, orderów pol. kawalera podpisem własney moiey ręki utwierdzam, działa się w Wołożynie, Roku tysiąc osmset szesnastego miesiąca maja piątego dnia, u tego oświadczenia podpis Aktora takowy, Michał Hrabia Tyszkiewicz Pułkownik woysk pol. i kawaler. Które to oświadczenie za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do Akt jest do ksiąg Ziem. spraw wieczystych Pttu Oszm. przyięte i wpisane z których i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziemską Oszm. stronie wydan.

Zgodno z autentykiem i księgami, Felicjan Zawadzki Regent Ziem. Oszm.

1. Excerpt Processu z Protokołu potocznego Grodzkiego Wileńskiego w dacie niżej wyrażający się zapisanego, i tegoż czasu pod pieczęcią tegoż sądu jest wydan.

Roku tysiąc osmset szesnastego miesiąca maja dwonastego dnia.

Po odwołaniu Sądów Grodz. Powiatu Wileń. przed Aktami tegoż Ptu stawając osobicie Starozak, Leyba Mowszowicz Mintz Obywatel Wileń. Proces poniższy wpisać do protokołu podał, którego wyrazi takowe: Proces Imieniem kupca pierwszey

Gildy Obywatela 'Nieświzkiego Leyzera' Dylona na Starozak. Leyzera Michelowicza Sobola Kupca trzeciý Gildy Obyw. Grodzień, w rzeczy oto iż Obzał. Sobol dał za żałującym kaucyą czyli parękę, dla wzięcia różnych podradów w roku tysiąc osmset piętnastym na rok jeden do tysiąc osmset szesnastego, z warunkiem gdyby po ukończeniu roku żałł, takową parękę Obzał. zwrócił, a w pewność dotrzymania takowej umowy wziął od żałł. Wexel na rubli srebr. dziesięć tysięcy pod datą tysiąc osmset piętnastego roku jak świadczy dokument assekuracyyny w tymże roku Oktobra dziesiątego dnia wydany. Żał. Deltr. wszelkimi usiłowaniami starał się takową kaucyą do terminu oznaczonego oswobodzić i oznaymił Obżałowany (by takową kaucyą nazad przyjął, a żałującemu zwrócił wexel na rubli srebrnych dziesięć tysięcy wydany; Obzał. Sobol niewiedzieć z jakich powodów wexlu przez żałgo wydanego zwlekając czas od czasu dotąd nie oddaje, owszem jeszcze sam Obzał. wszedłszy z Proźbą do Kommissyi aby oddana onemu była jego kaucya, mimo wiedzy żałł. Delatora, to w ten czas żałcy musiał weyść do Kommissyi takż z Proźbą aby taż Kommissya niewydała tej kaucyi, pierwo aż zwrócony zostanie żałgo wexel, żałcy Delator będąc w obawie ażeby obzał. takowego wexlu nikomu nieprzelewał, lub na ony długów niezaciagał, albowiem na takowy żadney summy niepożyczał, jedynie tylko w pewność paręki był dany zawiadamiając kazdego, przed całą publicznością oświadczając. U tego processu podpis w Protukule taki. Jako proszony od Aktora podpisuję się: Leybel Mowszowicz Mintz.

Zgodno z Protokulem świadczę:

Michał Jaczynic Ręgeht Grodz. Wil.

1. Wedle Ukazu JEGO IMP. RATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny loco peragendae executionis przed Sąd Ziem powiatu Wileńskiego dopiero sądzący się i napotém sądząc się mający: z Instancyi Starozak Gabryela Arona Moyżesza Icki i Berki Lipmanowiczów Moyżelow: jako successorów zeszłego Lipmana Zelmanowicza kupca i Obywatela Wileń. w skutek Dekretów 1811 Roku 9bra 23 dnia Remissyynego Sądu Gł. Lit. Wileń. 1812 marca 28 Ziem. Wileń w roku terażniejszy 1816 marca 9 dnia i ostatcznego także Ziem. Wileń terażniejszego miesiąca maja 10 dnia akcesoryynie zapadłych wyniesiony. Którzy pozywają wszystkich Debitorów Ur. Szl. i Starozak. iako to. Jana Mickiewicza o czerw. zł. 4. Szmuyłę Mowszowicza o rub. sr. 15. Szmuyłę syna Kopela Wileń. o rub. sr. 53 i kop. 35. Idela Hercykowicza Wileń. o rub. sr. 69 kop. 15. Nochima Mowszowicza o rub. sr. 81. Szłomę antokolskiego o rub. sr. 7. Nochima Mowszowicza o rub. sr. 59. k. 35. Zelmana z Kalwaryi o f. 60. — Leyzera z Merezca o f. 117. Abramka z Widz o f. 60. Eliasza Nochimowicza o f. 22. Mowszę Leyzerowicza o f. 40. Berkę Uryaszewicza o f. 311. Dawida Szesolskiego o f. 1294. Jankiela Morduchowicza o f. 40. Hirszę Mowszowicza o f. 45. Eydlę Moyżeszowicza o czerw. zł. 10. Szmuyłę Szwagra Zawela o f. 200. Grunę z Duneburga o f. 533 i kop. 10. Nisiela z Popiel o f. 500. Kurnatowskiego o f. 126. Josiela Merezkańskiego o f. 522. Jankiela z Rumszyszek o rub. sr. 330. Abrama Beniaszewicza o f. 300. Dawida furmana z Grodna o f. 42. Berkę z Szwadys o rub. sr. 30. Mowszę Jochela o f. 71. Hryniewiczza o f. 50. Za kwitacyą od Mowszy o f. 70. Nochima o założone w zaręce rub. sr. 50. Oszera Ickowicza Wileń. o czerw. zł. 10. — Arya Ickowicza o rub. sr. 20. Owsieja Hirszę o f. 300. Feydę Leyzerowę o czerw. zł. 40. Jankiela z Bousławiszek o f. 100. Jowela Zieñcia Mowszy z Rożycy o czerw. zł. 79. Leybę i Zoskę o f. 460. Morducha z Xupiszek o f. 140. Berkę Mowszowicza o f. 10. Berkę z Olity o f. 280. Szłomę Faywiszowicza o f. 192. Ickę Dawida Josielowicza o f. 254. Zeyloga Mejerowicza o rub. 45. Szłomę Zelmanowicza o f. 342. Josiela Gorchleyta o f. 170. Michela kumiera Wileń. o f. 80. W. Franciszka Biergiella Adwok. za listem o rub. sr. 50. Szmuyłę z Daug o f. 53. Szewela z Zoludka o f. 60. Norę Dawidowicza o f. 600. Szłomę z Bierz. o f. 300. Eliasza Peysachowicza o f. 250. Noseha Kieydańskiego o f. 200. Arona Zieñcia Mowszowey o f. 533. Hercyka Gabryelowicza Wileń. o czerw. zł.

10. Chaima Szlomowicza o f. 88. Kuszela Leyzerowicza o f. 35. Berkę Mowszowicza o f. 162. Szmuyłę z Koreszowa o f. 200. Gotliba Gierszowicza o f. 32. Josiela Zelmanowicza o f. 400. Idela z pod Zelwy o f. 40. Leybę Kaca o rub. sr. 4. Gaydamowicza o rub. sr. 6. Sorkę Tobiasza o rub. sr. 27. Dawida Peysachowicza o f. 26 kop. 10. Motowca o f. 24. Ickę z Bielicy o czerw. zł. 25. Henocha o f. 100. Faybisza Ponedałskiego o f. 235. Gabryela Szlomowicza o f. 207. Aryę Mowszowicza o f. 100. Berkę Josielowicza o f. 410. Wulfę Gizela Joda Ryb. o f. 60 za kwitacyą Heszeła Dawidowicza, zapłaconych f. 149. Ayzika Chaimowicza Ibergalskiego o f. 60. Jankiela i Nochima o f. 60. Mowszę Josielowicza o f. 277. Judela Chaimowicza o f. 50. Szmuyłę Morduchowicza z Dubinek o f. 50. Leybę Kaca Oszm o f. 202. W. P. Kloczkowskiego o f. 1105 kop. 5. W Prośbach nakazania wszystkim Obżł. oprócz Obżł. Biergiella Adw. warować locum Standi przez opłatę lokacyi, do zasądzenia na każdym poudzielnie z pozwanych i ich successorach, summ wyżej wyrażonych z procentami i expensem prawnym na rzecz Kredytorów zeszłego. Lipmana i Żałł, oraz decydowania tego wszystkiego cokolwiek w sprawie proszonym i dowodzonym będzie: czy to w stanności lub niestanności Obżł. Debitorów: do dowodu Żałł bliższymi uznania i expensow zwrotu z wolnym przy Sprawie poprawieniem sigua tej Żałobie.

Roku 1816 maja 10 dnia Wozny niżej wyrażony świadczę, iż kopi tego Pozwu z Autentykiem zgodne w sprawie Staroz. Gabryela, Arona Moyżesza, Icki i Berki Lipmanowiczów, wszystkim pozwany wyżej wyrażonym iedną do drzwi sądowych: drugą do kahalnych przybitem, oraz dla wiadomości tychże wszystkich pozwanych, trzecią Kopię do Kuryera Litt. Wileń zawiadamiając, aby od daty niniejszey, za Niedziel ostęry na rozprawę przed Sądem Ziem. Wileń dopiero sądzącym się o z wszyscy pozwani wskutek zapadłych tegoż Sądu w Roku terażniejszym 1816 marca 9 i maja 10 Dekretów, stawiali, podaniem i zawiadomieniem datt ut supra.

Benewentura Bancewicz Wozny P. W.

3. Podaie się do wiadomości, iż W. Michał Obydenow Porucznik, oddalając się z Pttu Rosień. Gubernii Litt. Wileńskiej do Petersburga, wziął za Dokumentem w Roku 1810 Januar. 17 dnia od Szlachty Marcellego i Kunegundy z Markiewiczów Grzygorzewskich mieszkających w miasteczku Szydłowie tegoż Pttu i Gubernii na opiekę do sześciu lat syna na imie Józefa mającego na ten czas lat 14 z obowiązkiem przystawienia na miejsce po upływie lat, gdy już czwarty miesiąc upływa po terminie i przez przeciąg sześciolateń, żadney o nim wiadomości nie mają i powrotu, przeto Rodzice troskliwi upraszając Publicznosci we wszystkich Guberniach przez niniejszą awizacyą opisują onego fizognomią, był wzrostu wyniosłego, szczupły, oczu czarnych, włosów ciemnorusych i na wierzchu głowy mający kilka włosów białych, nosa pociągłego, która za powzięciem wiadomości liłościwie raczy dać wiedzieć, przez takową awizacyą do Redacyi Kuryera Litt.

5. Teressa z Jasińskich zeszłego obywatela Wileńskiego Stanisława Szablowskiego żona, zawłaszczwszy nieprawnie całkowity majątek po mężu swym Stanisławie Szablowskim, a niewolnie tymże zawłaszczonym majątkiem frymarczy. Obligi zszłemu Szablowskiemu służące, inne przedaje, inne zastawia, a przez to masę majątku, dzieli się na pięć głów powinnego, to jest: na wdowę Agatę, z Szablowskich Falkienau. Katarzynę z Szablowskich Sabowiczową, i Elżbietę w panienskim stanie Szablowskę z pierwszego małżeństwa, oraz Felixa syna i Reginę córkę z powtórnego małżeństwa zeszłego Stanisława Szablowskiego dzieci, utracą. Zeby zatym nikt odtąd nabywać i wstaw przyymować obligów zszłemu Stanisławowi Szablowskiemu służących nie ważył się niżej podpisanym jako mąż Katarzyny a Opiekun Elżbiety Szablowskich, Publicznosc ostrzega i zawiadamia.

Dnia 4 maja 1816 roku.

Tadeusz Sabowicz.

DOATEK DRUGI